

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714201570
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5714201570.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobkyne: P. T., N.. XX.XX.XXXX, C. A. A. - F. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Juraj Kus, advokát so sídlom v Michalovciach, Námestie Osloboditeľov 10, proti žalovanému: Q.. V. B., N.. XX.XX.XXXX, C. A. A. - F. XXX, o zaplatenie 5.000 € s príslušenstvom, o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 7.451,20 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému sumu 763,32 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 763,32 € od 21.04.2015 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd vzájomnú žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanému sa voči žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,70 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 11.02.2014 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v zmysle ktorého by uložil žalovanému do 15 dní od jeho doručenia zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 01.10.2011 do zaplatenia a nahradil trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 28.09.2010 bola medzi veriteľom PhDr. J. T.K., N.. XX.XX.XXXX a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o pôžičke, podľa ktorej prenechal veriteľ dňa 28.09.2010 dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 5 000 eur bezúročne ako pôžičku a túto sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi najneskôr do 30.09.2011. Veriteľ dňa 31.01.2013 zomrel a jeho pohľadávku voči dlžníkovi titulom zmluvy o pôžičke nadobudol žalobca na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného dňa 06.09.2013 JUDr. Irenou Kolcunovou, notárkou, so sídlom v Martine pod č.k. 18D/98/2013-76, D not 82/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2013. Žalovaný vyššie uvedenú pôžičku aj napriek opakovaným výzvam žalobcu neuhradil.

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a listinnými dôkazmi založenými v spise zistiť nasledovný skutkový stav:

3. Na základe žalobkyňou predložených listinných dôkazov súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 1Ro/275/2014-11 zo dňa 19.02.2014, v zmysle ktorého uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.000 eur od 01.10.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

4. Žalovaný proti predmetnému platobnému rozkazu podal dňa 09.06.2015 odpor, kde uviedol, že po dátume splatnosti pôžičky neobdržal žiadnu výzvu na splatenie pôžičky ani od PhDr. J. T. pred jeho smrťou ani od žalobcu v priebehu dedičského konania a po jeho ukončení. Uviedol, že sa s PhDr. J. T. pred splatnosťou pôžičky dohodol na zmene záväzku vrátiť pôžičku a to na základe toho, že mu od doby pred poskytnutím pôžičky a aj po poskytnutí pôžičky poskytol právne služby v rôznych veciach za čo mu PhDr. T.Á. do splatnosti pôžičky neuhradil odmenu. Súviselo to aj s jeho požiadavkou na daňovú kontrolu a s jeho odpočtom DPH. Na základe toho, že došlo medzi ním a PhDr. T. pred splatnosťou pôžičky k zmene obsahu záväzku PhDr. T. od neho nepožadoval vrátenie pôžičky, ani písomne ani ústne. Uviedol, že PhDr. T. na základe dohody s PhDr. T. naďalej poskytoval právne služby podľa jeho potreby, za ktoré mu neuhrádzal odmenu a platby s výnimkou niektorých úkonov, pri ktorých sa na tom dohodli a to na základe toho, že odmenu ktorú on zaplatí mu krátko na to preplatí iná osoba (TEBAU s.r.o.). Za ním poskytnuté právne služby PhDr. T. až do jeho úmrtia začiatkom roku 2013 mu vôbec neuhrádzal odmeny. Na druhej strane nepožadoval až do jeho úmrtia vrátenie pôžičky. Uviedol, že v roku 2012 s PhDr. T. riešili vysporiadanie vzájomných nárokov a záväzkov pri skončení súdneho sporu s P. W.. Odmena za jeho právne služby poskytnuté pre PhDr. J. T. za niekoľko rokov presahuje výšku pôžičky. Uviedol, že pokiaľ tieto skutočnosti uviedol pri krátkom stretnutí so žalobcom resp. jeho dcérou v priebehu dedičského konania a so žalobcom v mesiaci jún 2014, žalobca nemienil túto vec riešiť.

5. Žalobkyňa sa k podanému odporu vyjadrila podaním zo dňa 11.03.2015. Uviedla, že žalovaný sa zaviazal vrátiť pôžičku do 30.09.2011. Preto vrátenie pôžičky nie je podmienené výzvou. Zo zmluvy o pôžičke článok III. bod. I je zrejmé, že meniť obsah je možné len písomným dodatkom zmluvy podpísaným oboma zmluvnými stranami. Uviedla, že ak má advokát pohľadávku voči klientovi, ktorý zomrel, tak má možnosť si pohľadávku prihlásiť do dedičského konania. Žalovaný si žiadnu pohľadávku neuplatnil. Žalovaný ako advokát nemôže započítať fiktívnu pohľadávku s reálnou pohľadávkou. Navyše nie je možné započítať pohľadávku súkromnej osoby s pohľadávkou podnikateľskej osoby, lebo ide o dva rozdielne subjekty. Dr. T. žalovanému nikdy neudelil plnomocenstvo na zastupovanie v daňovom konaní, z ktorého by bolo zrejmé, že PhDr. T. mal nejaké problémy s odpočtom DPH. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii je advokát povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. Žalovaný ako advokát PhDr. T. počas jeho života nikdy písomne neinformoval o výške jeho odmeny za úkony právnej služby, za ktoré by nemal zaplatené. Žalovaný ako advokát Dr. T. počas jeho života nikdy nedoručil žiadnu písomnosť, z ktorej by vyplývalo, že vo veci vykonal nejaký právny úkon. Žalovaný ako advokát Dr. T. počas jeho života a po jeho smrti žalobcovi dodnes žiadnu písomnosť nedoručil ktorou by sa s nimi finančne vysporiadal. Z uvedeného vyplýva, že Dr. T. počas svojho života žalovanému za právne služby riadne zaplatil a neostal mu nič dlžný.

6. Žalovaný sa vyjadril k návrhu a vyjadreniu žalobcu podaním doručeným súdu dňa 21.04.2015, kde uviedol, že keďže PhDr. J. T.K. poskytol v roku 2007 pravidelne právne služby najmä pri jeho podnikateľských veciach, po poskytnutí právnych služieb právne služby podľa dohody fakturoval a on ich uhradil. V roku 2011 mu chcel za poskytnutie právnych služieb vyúčtovať a vyfakturovať právne služby na čo reagoval, že vzhľadom na problémy s kontrolou DPH a s odpočtom DPH mu nemôže uhradiť fakturovanú sumu za právne služby, pretože by si nemohol uplatniť odpočet DPH, ktorú by on fakturoval. Táto situácia bola aj pred splatnosťou pôžičky v septembri 2011. Uviedol, že na základe toho, že medzi ním a PhDr. T. pred splatnosťou pôžičky došlo k zmene obsahu záväzku a dohodli, sa že pôžička mu poskytnutá PhDr. J. T. je úhrada za právne služby mu poskytnuté do splatnosti pôžičky a že pôžička je vo zvyšnej časti záloha za právne služby, ktoré mu poskytne po splatnosti pôžičky pri rôznych veciach aj v súdnom spore s P. W., vzhľadom na túto skutočnosť nikdy od neho v ďalšom období písomne ani ústne a ani v prítomnosti iných osôb od neho ani v roku 2011 ani v roku 2012 až do jeho hospitalizácie v nemocnici nepožadoval vrátenie pôžičky, a to ani v prítomnosti iných osôb. Uviedol, že odmena za jeho právne služby presahuje výšku pôžičky, ktorá mu bola poskytnutá PhDr. T., len napr. za poskytnutie právnych služieb v spore s P. W. PhDr. T. poskytol právne služby v cene podľa tarifnej hodnoty s DPH vyššej ako bola poskytnutá pôžička. Z čoho vyplýva, že keby nebol odmietol platby právnych služieb bola by pôžička vrátená do konca roku 2011. Z vyčíslenia trov je zjavné, že výška tarifnej odmeny len za zastupovanie v tomto konaní predstavovala do konca roku 2011 sumu 7.157,23 €. Uviedol, že keďže PhDr. T. nechcel uhrádzať platby za jeho právne služby, z ktorých by bol uhrádzal ním poskytnutú pôžičku a nechcel, aby mu ich fakturoval, dostal sa podľa neho ako veriteľ z poskytnutej pôžičky do omeškania v zmysle ust. § 522 Občianskeho zákonníka, pretože neprijal ním riadne ponúknuté plnenie a neposkytol v čase plnenia súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Preto nemohol byť v omeškani s vrátením pôžičky, a to až do jeho

úmrtia v januári 2013 a až do skončenia dedičského konania v septembri 2013 . Od septembra 2013 do podania žaloby ho P. T. nijako nevyzývala na uhradenie pôžičky a ani mu po skončení dedičského konania neoznámila, že pohľadávka z poskytnutia pôžičky prešla na ňu a aby jej uhradil pôžičku.

7. Žalovaný JUDr. V. B. si voči žalobkyni P. T., N.. XX.XX.XXXX, bytom A. - F., A. XXX ako právnenému nástupcovi PhDr. J. T., IČO: 10963286, s miestom podnikania 038 11 Belá Dulice, Belá 330 zap. ako právny nástupca PhDr. J. T. zap. u Okresného úradu Martin v živnostenskom registri č. 506 - 1394 uplatnil dňa 27.04.2015 vzájomný návrh na zaplatenie sumy 7.451,20 € s príslušenstvom. Uviedol, že žalobkyňa ako právny nástupca PhDr. J. T. po smrti manžela odmietla a odmieta uhradiť odmenu za právne služby poskytnuté PhDr. J. T. počas jeho života, a to aj pri jeho zastupovaní v súdnom spore s P. W., V. XXX, V. vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Cb/187/2008. Uviedol, že vzhľadom na dlhodobé a opakované odmietanie vysporiadania, resp. uhradenia odmeny za právne služby vystavil dňa 10.04.2015 a následne zaslal P. T. ako právnenému nástupcovi PhDr. Ivana Rusnáka, faktúru č. 6/2015 z 10.04.2015 na sumu 7.451,20 € za poskytnutie právnych služieb v súdnom konaní na Okresnom súde Martin č.k. 18Cb/187/2008, ktorá bola splatná dňa 20.04.2015. Uviedol, že P. T. podľa údajov v živnostenskom registri č. 506-1394 Okresného úradu Martin je od 18.03.2014 právny nástupca PhDr. J. T., IČO: 10 963 286, na ktorú prešli všetky práva a povinnosti jej manžela PhDr. J. T. vzniknuté pri jeho podnikateľskej činnosti. Uvedenú faktúru neuhradila, hoci ako právny nástupca mala. Uviedol, že mal s PhDr. J. T. uzavretú zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 04.03.2008 pri jeho podnikateľskej činnosti aj pri zastupovaní na súde v súdnom konaní v spore s P. W., sp. zn. 18Cb/187/2008, na základe ktorej bol oprávnený vystaviť uvedenú faktúru č. 6/2015 na sumu 7.451,20 € za poskytnuté služby. Uviedol, že napriek tomu, že sa s PhDr. J. T. ústne dohodli na zmene záväzku vrátiť pôžičku, tak týmto z uvedenej sumy 7.451,20 € vyfakturovanej fa č. 6/2015 z 10.04.2015 za jeho právne služby si uplatnil sumu 5.000 € na započítanie voči žalobcom uplatnenou sumou 5.000 €, ktorú si žalobca uplatnil návrhom na vydanie platobného rozkazu dňa 11.02.2014, a to z titulu vrátenia poskytnutej pôžičky, ktorá bola poskytnutá dňa 28.09.2010. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal zvyšnú časť z uvedenej sumy 7.451,20 € teda sumu 2.451,20 € ako oprávnenú odmenu za poskytnuté právne služby PhDr. J. T.. Uviedol, že sumu 5.000 € si uplatňuje voči P. T. preto, že ako žalobca v súdnom konaní 9C148/2014 je aj ako manželka právnym nástupcom PhDr. J. T., IČO: 10 963 286 s miestom podnikania A. F., A. XXX. Ako žalobca a zároveň aj právny nástupca jej manžela PhDr. Ivana Rusnáka je tou istou fyzickou osobou, teda ide o tú istú fyzickú osobu a nie o dve rozdielne osoby. Uviedol, že aj žalovaný je označený v návrhu na vydanie platobného rozkazu ako advokát so sídlom Priehradka 20, Martin zapísaný v zozname Slovenskej advokátskej komory pod č. 3039, ktorý poskytoval právne služby PhDr. J. T., je tou istou fyzickou osobou. Z uvedených dôvodov nič nebráni započítaniu uvedených súm 5.000 € medzi P. T. a nebráni tomu ani tá skutočnosť, že jedna pohľadávka vo výške 5.000 € (vrátenie pôžičky) je z občiansko-právneho vzťahu a druhá pohľadávka vo výške 5.000 € (odmena za právne služby) je nárok z obchodnoprávneho vzťahu. Zároveň žiadal, aby súd uvedené riešil ako predbežnú otázku v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku.

8. Uznesením zo dňa 22.05.2015, č. k. 9C/148/2014-85, právoplatným dňa 08.06.2015 súd vzájomný návrh žalovaného o zaplatenie 7.451,20 € s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie, ktoré bolo vedené pod sp.zn. 17Cb/229/2015.

9. Rozsudkom zo dňa 08.09.2015, č. k. 9C/148/2014-150, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 5.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 5.000 € od 01.10.2011 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 1.881,10 € a iné trovy konania vo výške 300 €.

10. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 11.05.2016, č. k. 7Co/70/2016-191, zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2016. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu o tom, že v prípade existencie pohľadávky vzniknutej medzi fyzickými osobami ako podnikateľmi a pohľadávky medzi tými istými fyzickými osobami, ktoré však vystupujú ako nepodnikatelia, ide o rozličné subjekty týchto záväzkových vzťahov. V prípade podnikateľa, resp. tej istej osobe ako nepodnikateľa, ide stále o jeden subjekt práva, ktorý je nositeľom práv a povinností. Rozdiel je iba v kauze záväzku, z ktorého tieto práva a povinnosti vyplývajú.

11. Uznesením zo dňa 03.11.2016, č. k. 9C/148/2014-210, právoplatným dňa 18.11.2016, súd konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/148/2014 a 17Cb/229/2015 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 9C/148/2014.

12. Faktúrou č. 6/2015 zo dňa 10.04.2015, splatnou dňa 20.04.2015, žalovaný vyfakturoval žalobkyni cenu za poskytnutie právnych služieb v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Cb/187/2008 v celkovej výške 7.451,20 €. Z vyúčtovania odmeny vyplýva, že žalovaný si vyúčtoval tarifnú odmenu za 14 úkonov právnych služieb, a to príprava a prevzatie veci a prvá porada s klientom, vypracovanie a podanie návrhu na začatie konania z 05.03.2008, účasť na pojednávaní dňa 09.04.2009, 11.11.2009, 16.03.2011, 25.05.2011, 24.11.2011, 16.12.2011, vyjadrenie ku konaniu z 15.01.2010, 18.03.2010, podanie otázok pre znalca z 02.07.2010, zaslanie vyúčtovania finančných prostriedkov z 05.12.2011, každé vo výške 469,74 €, ďalej polovicu tarifnej odmeny vo výške 234,87 € za zaslanie upraveného prepočtu výstavby penziónu z 21.11.2011 a vypracovanie a podanie vyjadrenia k odvolaniu zo 04.05.2012 vo výške 237,34 €. Ďalej si vyúčtoval režijný paušál za rok 2008 vo výške 12,62 €, 2 krát za úkony vykonané v roku 2009 vo výške 13,90 €, 3 krát za úkony vykonané v roku 2010 vo výške 21,63 €, 6 krát za úkony vykonané v roku 2011 vo výške 44,46 € a 1 krát za úkon vykonaný v roku 2012 vo výške 7,63 €. Celkovo si tak žalovaný vyúčtoval tarifnú odmenu vo výške 6.109,09 €, režijný paušál vo výške 100,24 €, DPH vo výške 20 % predstavujúce sumu 1.241,87 €. Celková odmena a náhrady za právne služby sú vo výške 7.451,20 €.

13. Zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi PhDr. J. T., N.. XX.XX.XXXX, IČO: 10 963 286 a žalovaným vyplýva, že žalovaný ako advokát sa zaviazal poskytnúť klientovi právne služby pri vybavovaní vecí, o ktoré klient požiada, a ktoré sú súčasťou podnikateľskej alebo inej činnosti klienta, a to podľa jeho potreby a požiadaviek, a to najmä, ale nielen pri uplatňovaní nárokov a ochrane práv voči P. W., V. XXX, V., J.: 33 227 331 v súdnom konaní, ale aj mimo neho. V zmysle článku 4. zmluvy za vykonanú právnu pomoc poskytne klient advokátovi v zmysle ust. Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za poskytovanie služieb odmeny a náhrady, ktoré je klient povinný uhrádzať advokátovi po poskytnutí právnych služieb, a to do 10 dní odo dňa vyhotovenia faktúry advokátom, ak sa nedohodnú inak. V prípade uplatňovania nárokov a ochrany práv klienta voči P. W. v súdnom konaní alebo aj mimo neho a pri súvisiacich veciach, klient zaplatí dohodnutú odmenu na základe faktúry vystavenej advokátom po skončení súdneho konania alebo po mimosúdnom vysporiadaní vzájomných nárokov s P. W.. Advokát môže so súhlasom klienta požadovať úhradu poskytnutých právnych služieb v týchto veciach a fakturovať ich aj po častiach, a to po poskytnutí určitej časti právnych služieb. Odmeny a náhrady je klient povinný zaslať na účet advokáta uvedený vo faktúrach alebo uhradiť ich v hotovosti.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/187/2008 mal súd preukázané, že žalobca PhDr. J. T., IČO: 10 963 286, s miestom podnikania A. - F. XXX, právne zastúpeným JUDr. Miroslavom Salínom, advokátom so sídlom v Martine, M. R. Štefánika 1 sa proti žalovanému: P. W., IČO: 33 227 331, s miestom podnikania V. XXX, V. domáhal zaplata sumy 30.296,27 € s príslušenstvom a zároveň sa žalovaný voči žalobcovi vzájomnou žalobou domáhal zaplata sumy 35.690,91 € s príslušenstvom. Rozsudkom zo dňa 16.12.2011, č. k. 17Cb/9/2010, 18Cb/187/2008- 402 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 7.918,57 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 7.918,57 € od 12.09.2008 do zaplata. Vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 8.975,03 €. O návrhu vzájomnej žalobe rozhodol tak, že zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť žalovanému sumu 22.809,93 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 321,80 € od 15.01.2006 do zaplata a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 22.488,13 € od 15.10.2008 do zaplata. Vo zvyšku vzájomnú žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal povinnosťou nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2.070,38 €. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca JUDr. V. B.Í. vykonal v prospech žalobcu nasledovné úkony, a to príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd, žaloba, účasť na pojednávaní dňa 09.04.2009, 11.11.2009, 16.03.2011, 25.05.2011, 24.11.2011 a 16.12.2011, 4x písomné podanie na súd - vyjadrenia, každý úkon vo výške 469,74 € a písomné podanie na súd - prepočet výstavby vo výške 234,87 €. Zároveň si uplatnil režijný paušál za rok 2008 2 x po 6,31 €, za rok 2009 2 x po 6,95 €, za rok 2010 3 x po 7,21 €, za rok 2011 6 x po 7,41 € a 20 % DPH. Celkovo si uplatnil žalobca trovy právneho zastúpenia vo výške 7.157,23 €. Písomným podaním podaným na súde dňa 14.05.2012 právny zástupca žalobcu JUDr. V. B. sa vyjadril k odvolaniu žalovanému P. W. z 27.03.2012 proti rozsudku zo dňa 16.12.2011. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 25.10.2012, č. k. 13Cob/151/2012-457, právoplatným dňa 30.10.2012 rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 16.12.2011, č.k. 18Cb/187/2008-402, o návrhu

žalobcu proti žalovanému vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.918,57 € spolu s úrokom z omeškania potvrdil a vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 8.975,03 € a v závislom výroku o povinnosti žalovaného nahradiť trovy konania štátu vo výške 373,90 € zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok o návrhu žalovaného proti žalobcovi vo výroku, ktorým vo zvyšku bola žaloba zamietnutá potvrdil a vo výroku, ktorým žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2.070,38 € zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 12.12.2012, č. k. 17Cb/9/2010, 18Cb/187/2008-470 rozhodol, že žalobca PhDr. J. T. je povinný nahradiť žalovanému trovy konania a zaplataenie súdnych poplatkov vo výške 1.482,25 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.963,83 €. Náhradu trov odvolacieho konania žalobcu PhDr. J. T. nepriznal. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 16.10.2013, č. k. 13Cob/94/2013-523, právoplatným dňa 11.12.2013 uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 12.12.2012, č. k. 18Cb/187/2008- 470 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 13.01.2014, č. k. 18Cb/187/2008-530, právoplatným dňa 28.02.2014, súd rozhodol, že žalobca P. T., N..XX.XX.XXXX, dedička po poručiťelovi PhDr. J. T., IČO: 10 963 286, je povinná zaplatiť žalovanému trovy konania o žalobe žalobcu ako aj trovy konania o žalobe žalovaného proti žalobcovi pozostávajúce zo súdnych poplatkov v celkovej sume 1.482,25 € a z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 2.963,83 € do výšky ceny nadobudnutého dedičstva a zároveň povinný zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 245,15 € do výšky ceny nadobudnutého dedičstva.

15. Medzi PhDr. J. T., N.. XX.XX.XXXX, A. A. - F. XXX, špecifikovaným rodným číslom ako veriteľom a JUDr. V. B., N.. XX.XX.XXXX, A. F. XXX, A. - F., špecifikovaným rodným číslom ako dlžníkom bola uzavretá dňa 28.09.2010 Zmluva o pôžičke, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 5.000 € do 29.09.2010 a dlžník sa zaviazal túto pôžičku veriteľovi vrátiť do 30.09.2011, a to v splátkach alebo jednorazovo. Podľa článku III. bod 1. túto zmluvu bolo možné meniť alebo doplniť len písomným dodatkom zmluvy podpísaným oboma zmluvnými stranami. Veriteľ sumu pôžičky poskytol žalovanému dňa 28.09.2010 o čom svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 28.09.2010. PhDr. J. T., N.. XX.XX.XXXX dňa 31.01.2013 zomrel. V rámci dedičského konania bola prejednaná aj pohľadávka PhDr. J. T., nar. XX.XX.XXXX voči žalovanému z titulu zmluvy o pôžičke, pričom táto na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Irenou Kolcunovou, notárkou so sídlom v Martine dňa 11.02.2013 prešla na žalobkyňu vo výške 5.000 €, a to v jednej polovici v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v jednej polovici v rámci vyporiadania dedičstva po PhDr. J. T., N.. XX.XX.XXXX.

16. Na pojednávaní dňa 16.12.2016 PZ žalobkyne poukázal na závery uznesenia KS ŽA, z ktorého vyplýva, že súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V tejto veci KS v Žiline nespochybnil právo žalobkyne na zaplataenie žalovanej peňažnej pohľadávky, t.j. v rozsahu 5.000 € s úrokmi z omeškania. V tomto smere bola žaloba úspešná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obrana žalovaného nebola dôvodná a nepreukázal, že právne služby skutočne poskytol. Právne služby boli vyfakturované až 10.04.2015, teda až potom, čo žalobkyňa podala voči žalovanému žalobu. Nárok žalovaného je premlčaný. Vzniesol námietku premlčania. Nárok žalovaného, ktorý vzniesol vzájomnou žalobou, bol fiktívny, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že žalovaný si predmetnú pohľadávku neuplatnil v rámci dedičského konania. Tvrdenie žalovaného, že si nemohol uplatniť pohľadávku titulom poskytnutých právnych služieb v rámci dedičského konania, je účelová, nakoľko úmrtím pána T. došlo k zrušeniu, k zániku plnomocenstva. Vo vzťahu k dokazovaniu daňovými dokladmi by poukázal na to, že uvedené je pre túto vec úplne irelevantné, nakoľko daňové konanie nemá s týmto konaním nič spoločné. Protinávrh žalovaný opiera o dohodu o poskytnutí právnych služieb, ktorú údajne uzatvoril s manželom navrhovateľky dňa 04.03.2008. Zo spisu je zrejmé, že si tieto právne služby vyfakturoval až 10.04.2015, čiže až po 7 rokoch. Ťažko je uveriť tomu, že by niekto robil zadarmo 7 rokov. Už to má dávno výpovednú lehotu, ktorá spochybňuje uplatnený nárok. Vyúčtovanie odmeny podrobne špecifikuje žalovaný listom zo dňa 10.04.2015, ktorý je v spise, ale v tomto spise nie je nikde odkaz na dohodu o poskytovaní právnych služieb.

17. Žalovaný na pojednávaní dňa 16.12.2016 uviedol, že je nepochybné a bolo to potvrdené aj uznesením zo dňa 11.05.2015, ktorým KS v Žiline zrušil rozsudok OS a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z tohto uznesenia nevyplýva, že by KS hodnotil stav dokazovania, nejaké právne posúdenie veci zo strany OS. KS sa v podstate zaoberal len tým, že došlo k procesnej vade a že bolo nesprávne. Nebohý J. T. mal problémy z odpočtom DPH a vlastne v tom zmysle nechcel platiť za právne služby a došlo k dohode,

že tá pôžička bude považovaná za zálohu za úhradu za právne služby a zálohu na právne služby, a teda nechcel platiť za právne služby kvôli tomu, že by mu nebol uznaný odpočet DPH, lebo mal s tým v podstate problémy. Tieto problémy mal od roku 2011 až do roku 2013, pretože sa to riešilo na daňovom úrade. Preto mu nevystavoval faktúry. Došlo k omeškaniu veriteľa podľa § 523 OZ. Počas doby, kedy je veriteľ v omeškani, dlžník nemá platiť úroky z omeškania. Nie je pravda, že služby neposkytol. V právnej veci 18Cb/187/2008 rozsudkom zo dňa 16.12.2011, kde na strane 15 je uvedené, že súd rekapituluje vlastne vyúčtovanie právnych služieb za účelom vyúčtovania trov právneho zastúpenia a tak vlastne aj uvádza, ktoré úkony si uplatnil za žalobcu, teda za pána T., a tieto úkony uznal. Všetky tieto úkony uznal a priznal aj trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ich neskôr nepriznal po zrušení krajským súdom, tak nie preto, že by tieto úkony neboli vykonané, ale preto, že pán W. ako odporca mal v konaní väčší úspech ako Dr. T.. Ale okresný súd na strane 15 rozsudku uvádza všetky tieto úkony, aj ich uznal a všetky tieto úkony sú uvedené vo faktúre pani T.. Je vyslovene nepravdivé, že nepreukázal, že tieto právne služby boli vykonané. Jediný úkon, ktorý je vo faktúre, je vyjadrenie k odvolaniu odporcu, ktoré bolo podané po vyhotovení tohto rozsudku, t.j. ďalší úkon, ale je to presne v tej istej tarifnej odmene. Takže považuje právne služby za preukázané. Vykonaj aj ďalšie právne služby pre Dr. T., ktoré ani nefakturoval, ako napríklad právne služby pri prevode vlastníctva bytu, kde býva najmladšia dcéra, právne služby pri vysporiadaní areálu v Sučanoch, právne služby pre spoločnosť L + R, ktoré Dr. T. chcel, takže tieto právne služby ani nefakturoval. Nie je podstatné, kedy služby boli vykonané, ale kedy sa malo za tieto služby zaplatiť, teda kedy odmena za tieto služby bola splatná. Doložil do spisu zmluvu zo 04.03.2008 o poskytovaní právnych služieb v spore s P. W. a aj v iných veciach, kde je uvedené v čl. 4 ods. 3, že v prípade uplatňovania nárokov a ochrane práv klienta voči P. W. v súdnom konaní alebo aj mimo neho klient zaplatí odmenu podľa ods. 1 tohto článku advokátovi na základe faktúry vystavenej advokátom po skončení súdneho konania alebo po mimosúdnom vysporiadaní vzájomných nárokov s P. W.. Spor s P. W. v tejto veci 18Cb/187/2008 ešte trval aj v roku 2013 a v súvislosti s tým bol aj následný súdny spor na OS MT na úroky z omeškania, pretože si v tom pôvodnom konaní W. uplatnil nižšie úroky z omeškania a ten trval ešte aj v roku 2013, počas dedičského konania. To všetci vieme. Takže mohol fakturovať tieto služby až po skončení súdneho konania s P. W. prvého alebo druhého, a to sa aj tak stalo. Samozrejme snažil sa uzavrieť nejakú dohodu o riešení o týchto vzájomných pohľadávkach aj s navrhovateľkou aj s jej dcérou. Takže fakturované to nebolo neskoro a nie je to ani premlčané, pretože súdne konania s P. W. skončili v roku 2013, fakturoval faktúrou právne služby 10.04.2015, teda nie je to po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka ani podľa 4-ročnej premlčacej lehoty podľa Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o to, že neinformoval Dr. Rusnáka ako klienta o výške odmeny, poukázal na čl. 4 zmluvy. Advokátsky poriadok upravuje, že po skončení právnych služieb sa má urobiť vyúčtovanie. To platí v plnom rozsahu voči právnickej osobe, ktorá nezaniká, ale podnikateľ umrie, jednoducho toto nerieši ani advokátsky poriadok. Takže ak sa tu používajú nejaké ustanovenia advokátskeho poriadku zo strany PZ žalobkyne, tak jednoducho je to z nevedomosti, a v každom prípade je to nepresné, pretože advokátsky poriadok takéto ustanovenie neobsahuje. V žiadnom prípade k omeškaniu pri fakturovaní alebo pri uplatňovaní nároku nedošlo, k premlčaniu tak isto nedošlo a k tomu vyjadreniu, že nárok je fiktívny, nie je to pravda. Pani navrhovateľka veľmi dobre vie, že právnu pomoc poskytol. Žiaľ Dr. T. sa rozhodol, že sa neodvolá na krajský súd voči rozsudku OS MT. V tej veci poškodil seba, poškodil aj jeho, lebo tiež prišiel o peniaze v dôsledku tohto rozhodnutia a potom následne sa museli riešiť iné veci. On mu doporučoval, aby sa odvolal, on žiaľ teda sa radil niekde inde a bolo mu povedané, aby sa neodvolal. V dedičskom konaní si nemohol toto uplatňovať, pretože počas dedičského konania ešte bežal spor s pánom W., teda to fakturovanie podľa zmluvy zo 04.03.2008 mohol vykonať až po skončení súdneho sporu, o čom ho neinformovala navrhovateľka, že kedy skončil, poskytol jej k tomu doklady o započítaní, čo jej tiež pomohlo v konaní. Takže to je jedna vec. Navrhovateľka sa stala právnym nástupcom Dr. J. T. a samozrejme vie, že sa to robilo kvôli tomu, aby sa voči štátu ušetrila vysoká suma DPH, ale to právne nástupníctvo neznamena len to, že ušetríme na štáte a v ostatnom už žiadne právne nástupníctvo nie je v ostatných právach a záväzkoch. Právne nástupníctvom znamená aj to, že teda preberá všetky práva, pohľadávky a záväzky po Dr. T., ktoré mu vznikli do jeho smrti. Takto to vyplýva aj z príslušných právnych predpisov. Podľa § 11 Obchodného zákonníka, v prípade smrti podnikateľa, fyzickej osoby, tak podniká pod jeho menom s tým, že sa upravuje, že je tam právne nástupníctvo. Je časté, že advokát fakturuje poskytnuté služby právneho zastúpenia až po ukončení právneho sporu, nie je na tom nič neobvyklé. Je pravda, že v zmysle zmluvy o poskytovaní právnych služieb mal možnosť fakturovať aj priebežne, avšak na uvedený postup nedal pán T. súhlas, a preto k priebežnej fakturácii nedochádzalo. Cena za poskytnuté služby právneho zastúpenia nebola zaplatená, preto nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že niektoré tieto právne služby zaplatené boli. Neboli totiž fakturované. Ja som poskytoval právne služby pánovi T. v mnohých veciach. Aj som ich fakturoval, boli

mi uhrádzané, avšak následne na začiatku roka 2011 pán T.Á. oznámil, že má problémy s daňovým odpočtom a z toho dôvodu, aj keby som poskytnuté právne služby vyfakturoval, tak mi ich nezaplatí. Pokiaľ pani žalobkyňa tvrdí, že niektoré právne služby boli uhradené, tak nech uvedenú skutočnosť preukáže. Pokiaľ je na dohode o poskytovaní právnych služieb rukou dopísaný dátum, tak uvedené je len z toho dôvodu, že s dohodou pána T. oboznámil. Pánovi T. bola predmetná dohoda poskytnutá na pozretie, zobral si ju domov, následne prišiel a bola datovaná. V deň, keď bola datovaná, bola aj podpísaná.

18. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16.12.2016 uviedla, že žalovaný klame, že k žiadnej dohode medzi ňou, jej deťmi a žalovaným po smrti manžela nedošlo. Poukázala na to, že po úmrtí manžela išla za pánom žalovaným, požiadala ho o vyjadrenie, či mu niečo dlhuje, alebo nie, pán žalovaný sa vyjadril v tom zmysle, že manžel žalobkyne mu nič nie je dlžný a všetko je vyrovnané. Rovnako tak žalobkyňa spochybnila dohodu medzi jej manželom a pánom žalovaným. Tvrdila, že k úhrade za poskytované právne služby dochádzalo priebežne, a to v hotovosti, na ruku.

19. Na pojednávaní dňa 16.10.2017 PZ žalobkyne zotrval na doposiaľ uvedených skutočnostiach. Ťažko uveriť tomu, že právny zástupca robil zadarmo a nič neúčtoval, táto zmluva je fiktívna. Táto zmluva je všeobecná, všetky prípady všeobecne, ale aj na konkrétny prípad W.. Len v tomto konaní má účtovať služby po skončení veci.

20. Na pojednávaní dňa 16.10.2017 žalovaný uviedol, že vyjadrenie PZ žalobkyne sú účelové, zavádzajúce. Nie je obvyklé, že sa faktúruje odmena po právoplatnom skončení veci. Vyfaktúroval preto neskôr, že sa snažil dohodnúť so žalobkyňou. Bola aj pôžička, aj právne služby, a to vo vyššej sume, ako je pôžička. Do dedičského konania to neprihlásil, lebo ten spor s W. nebol ukončený, mohol to žalovať, až keď bol spor ukončený. Tiež bol informovaný, že v živnosti T. bude pokračovať žalobkyňa. Preto to neprihlásil do dedičského konania. Nefaktúroval T., lebo bola daňová kontrola. Z toho dôvodu mu začiatkom roku 2011 nič nefaktúroval. Úhrada pôžičky mala byť za právne služby už vykonané a záloha za úkony, ktoré sa vykonávajú. Chcel sa so žalobkyňou dohodnúť. Nemala záujem to riešiť. Po podaní návrhu mu neostávalo nič iné, len tie úkony vyúčtovať a započítať vzájomným návrhom. S T. si odsúhlasili trovy vo výškach, aj výšku za jeden právny úkon.

21. Na pojednávaní dňa 10.04.2018 PZ žalobkyne zotrval na skutočnostiach, ktoré uviedli v priebehu sporu. Poukázal na konanie predchádzajúceho zákonného sudcu, ktoré považuje v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, nakoľko podľa § 185 ods. 2 CSP je možné dokazovanie vykonávať len z iniciatívy strán sporu. Sudca nemôže sám doplniť dokazovanie.

22. Z výpisu zo živnostenského registra č. 506-1394 zo dňa 22.05.2015, vydaného Okresným úradom Martin, odbor živnostenského oprávnenia, mal súd preukázané, že právnym nástupcom PhDr. J. T., IČO: 10 963 286, zomr. XX.XX.XXXX, sa na základe osvedčenia o dedičstve č. 18SD 98/2013-76, Dnot 82/2013 zo dňa 06.09.2013 a opravného osvedčenia o dedičstve zo dňa 21.10.2013, v podnikateľskej činnosti v plnom rozsahu stala manželka P. T., N.. XX.XX.XXXX, A. A. XXX, A. - F..

23. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa 33b ods. 6 OZ ak splnomocniteľ zomrie alebo ak splnomocnenec vypovie plnomocenstvo, je splnomocnenec povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Úkony takto urobené majú rovnaké právne účinky, ako keby zastúpenie ešte trvalo, pokiaľ neodporujú tomu, čo zariadil splnomocniteľ alebo jeho právni nástupcovia. Podľa § 40 ods. 2 OZ písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Podľa § 40 ods. 2 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

Podľa § 570 ods. 1 OZ ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok.

Podľa § 570 ods. 2 OZ ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov občianskeho práva účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2013/21/20150101>>

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20100701.html>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 147 ods. 1, 2, 3 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne je dôvodný v celom rozsahu. Súdu bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobkyne, jej manželom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o pôžičke dňa 28.09.2010, na základe ktorej právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanému pôžičku vo výške 5.000 €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote do 30.09.2011. Predmetný záväzkový vzťah súd posúdil ako občianskoprávny, nakoľko bol uzavretý medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi. Uvedená pohľadávka prešla v celom rozsahu na žalobkyňu v rámci dedičského konania po neb. PhDr. J. T., N.. XX.XX.XXXX. Keďže žalovaný si svoju povinnosť vrátiť poskytnutú pôžičku riadne a včas nesplnil, žalobkyňa si nárok na jej zaplatenie aj s prislúchajúcim úrokom z omeškania uplatnila žalobou na súde. Tvrdenia žalovaného o modifikácii záväzku zo Zmluvy o pôžičke súd nemal preukázané. Zmluvu bolo možné v zmysle zmluvných dojednaní meniť len písomne na základe dodatkov k zmluve. Súdu nebol predložený žiaden písomný dodatok a jeho uzavretie v písomnej forme žalovaný ani netvrdil. Žalobkyňa tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 5.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 01.10.2011, ktorý je v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, nakoľko záväzkový vzťah zo zmluvy o pôžičke vznikol pred 01.02.2013.

25. Súd sa ďalej zaoberal vzájomnou žalovaného o zaplatenie sumy 7.451,20 € s prísl. Pri posudzovaní vzájomnej žaloby bol súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 11.05.2016, č. k. 7Co/70/2016-191. Súdu bolo nesporne preukázané, že právnou nástupkyňou neb. PhDr. J. T., IČO: 10 963 286, s miestom podnikania XXX XX A. F., A. XXX, sa stala žalobkyňa, čím mal súd preukázanú jej pasívnu vecnú legitímáciu vo vzťahu k vzájomnej žalobe. Súd nárok žalovaného posúdil ako obchodnoprávny vzťah, nakoľko vznikol medzi fyzickými osobami podnikateľmi. Súd sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu o tom, že sa jedná o záväzkové vzťahy medzi tými istými subjektmi. Rozdiel je iba v kauze záväzku, z ktorého tieto práva a povinnosti vyplývajú. Pre úplnosť súd uvádza, že ak by došlo k zániku živnostenského oprávnenia iným spôsobom ako smrťou, stále by fyzická osoba zodpovedala v celom rozsahu za svoje záväzky vzniknuté pri súkromnom podnikaní. Veriteľ by bol aj naďalej oprávnený domáhať sa nároku žalobou na súde, ale už voči fyzickej osobe nepodnikateľovi. V danom spore došlo síce k zániku spôsobilosti právneho predchodcu žalobkyne mať práva a povinnosti, avšak žalobkyňa sa stala univerzálnym právnym nástupcom so všetkými právami a povinnosťami z toho plynúcimi. V zmysle cit. zák. ustanovení, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu (peňažné pohľadávky), zaniknú započítaním, pokiaľ

sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Súd má za to, že v tomto prípade bolo možné započítať pohľadávky jednostranným započítacím prejavom žalovaného, ktorý urobil vo vzájomnom návrhu, nakoľko tieto pohľadávky sú vzájomné. Podmienkou započítania pohľadávok je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky a dlžník naopak, je teda nevyhnutná vzájomnosť pohľadávok. V danom prípade, súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, konštatuje, že tu existuje vzájomnosť pohľadávok. Z uvedeného má súd za to, že započítacím prejavom žalovaného došlo k zániku pohľadávky žalobkyne z titulu zmluvy o pôžičke. Započítanie nastalo stretom pohľadávok, a to splatnosťou neskoršej pohľadávky, t.j. pohľadávky žalovaného z titulu neuhradenej odmeny a náhrad. V čase započítania pohľadávok boli obe pohľadávky spôsobilé na započítanie, boli splatné. Započítací prejav nastal dorúčením vzájomnej žaloby PZ žalobkyne. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/187/2008 mal súd riadne preukázané úkony žalovaného, ktoré vykonal v súlade so zmluvou o poskytovaní právnych služieb a ich vyúčtovanie je v súlade so zmluvou ako aj vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Žalovaný poskytol právnomu predchodcovi žalobkyne právne služby, ktoré v súlade so zmluvou riadne vyfaktúroval faktúrou č. 6/2015 zo dňa 10.04.2015, splatnou dňa 20.04.2015, po skončení sporu, v ktorom tieto úkony vykonával. Spor bol právoplatne skončený až vo februári 2014. Keďže pohľadávky sa stretli splatnosťou neskoršej pohľadávky, t.j. dňom 20.04.2015, potom nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 5.000 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 5.000 € od 01.10.2011 do 20.04.2015 vo výške 1.687,88 € zanikol týmto dňom. Po vykonanom započítaní je nárok žalobkyne voči žalovanému v celkovej výške 6.687,88 € spolu s príslušenstvom, a to ku dňu splatnosti pohľadávky žalovaného, t. j. k času kedy došlo i k stretu započítaných pohľadávok. Preto súd žalobu žalobkyne zamietol v celom rozsahu. Na druhej strane nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou o zaplatenie sumy 7.451,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 21.04.2015 do zaplatenia zanikol ku dňu 20.04.2015 v rozsahu 6.687,88 €. Žalovanému tak vznikol voči žalobkyňi ako právnej nástupkyňi splnomocniteľa nárok na zaplatenie sumy 763,32 € spolu s príslúchajúcim úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 21.04.2015 do zaplatenia t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry. Úrok z omeškania je v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, nakoľko záväzkový vzťah zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb vznikol pred 01.02.2013. Z uvedených dôvodov súd vo zvyšnej časti vzájomnú žalobu žalovaného zamietol, keďže táto bola nedôvodná z už uvedených dôvodov.

26. Súd považuje za potrebné uviesť, že tvrdenia žalovaného o odpočte DPH vecne nesúvisia s predmetom tohto sporu. Vo vzťahu k meritu veci sú bezpredmetné, a preto sa nimi súd bližšie nezaoberal. Neposkytnutie súčinnosti zo strany právneho predchodcu žalobkyne súdu nebolo preukázané. Žalovaný súdu nepredložil ani nenavrhol žiaden listinný dôkaz, ktorý by potvrdil jeho tvrdenia, resp., že by žalovaný vyzýval na poskytnutie súčinnosti. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že právnomu predchodcovi žalobkyne poskytol aj ďalšie právne služby, nárok na ich zaplatenie alebo započítanie nie je predmetom tohto sporu. Rovnako nedôvodná je aj námietka premičania vznesená žalobkyňou. Pohľadávka žalovaného sa stala splatnou dňa 20.04.2015 a žalovaný podal vzájomnú žalobu na súd dňa 27.04.2015. Teda ešte pred uplynutím premičacej doby. Zo zmluvy o poskytovaní právnej služby vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na vyúčtovaní až po skončení sporu. Vystavenie čiastočnej faktúry bolo možné vykonať len na základe vzájomnej dohody oboch strán, čo súd nemal preukázané. Pre spor ako aj plynutie premičacej doby nie je rozhodujúce, kedy boli vykonané jednotlivé úkony právnej služby, ale kedy došlo k vyúčtovaniu odmeny za komplexné právne služby v súlade so zmluvou. Aj po úmrtí splnomocniteľa bol žalovaný povinný aj naďalej vykonávať úkony, aby nedošlo k ujme na právach splnomocniteľa, resp. jeho právnych nástupcov. Navyše žalobkyňa ako právna nástupkyňa manžela plnomocenstvo udelené žalovanému nevypovedala, t.j. žalovaný bol povinný a oprávnený aj naďalej vykonávať úkony právnej služby. Z uvedených dôvodov preto súd nevykonal dôkazy, ktoré strany navrhli na preukázanie týchto tvrdení.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O trovách konania rozhodol súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnejšiemu žalovanému priznal pomerný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,70 %. Žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia žaloby žalobkyne a v časti vzájomnej žaloby (celkovo 5.763,32 €) a žalovaná bola úspešná v časti zamietnutia vzájomnej žaloby v rozsahu 1.687,88 €. Čistý úspech žalovaného je tak vo výške 54,70 % (77,35 % - 22,65 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.